

[Hans Nielsen.]

fra, at det ikke er det ærede Medlem Hr. Hendriksen, men det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der paa Regeringspartiets Vegne udtaler sig om dette Forslag, og for saa vidt som det skulde lykkes at gennemføre det, vil Domstolene altsaa have at tage Hensyn til, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtaler ved Bedømmelsen af dette Forslags Virkninger. Hvad sagde nu det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen om dette Forslags Virkninger? Han siger: Ligesaa det Tilfælde, at en Mand ikke vil melde sig ind i en Forening, som vedkommende nu har ment det ønskeligt at faa en saa stor Del af Befolkningen som muligt ind i: det er det, vi tilsigter at straffe ved dette Lovforslag. Han føjer senere til: Hvis man vil have Eksempler paa, hvordan dette kan finde Sted, skal jeg gerne give nogle; og saa kommer han til disse Eksempler: hvis nogle næringsdrivende, f. Eks. nogle Grosserer eller storhandlende siger til en Bank: Hvis I staar i Forretningsforbindelse med den Købmand eller nye Grosserer, hvis I laaner ham Penge, skal vi sørge for, at vi ikke staar i Forretningsforbindelse — saa vilde jeg anse en saadan Forfølgelse for at falde ind under Loven. Det vil altsaa sige, at en Grosserer har ikke Lov til at sige til en Bank: Ja, du finansierer mig og har mine Penge staaende; men hvis du laaner Penge ud til min Konkurrent, som dukker op paa den anden Side af Gaden, skal jeg nok tage mine Penge ud og gaa hen til en anden Bank med dem! Det har han ikke Lov til efter det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Udtalelser.

Jeg maa gratulere det ærede Medlem Hr. Hendriksen til den Udlægning af Næringsfriheden, som der her er Tale om. Det forekommer mig, at det er en ganske urimelig og hasarderet Fortolkning, som jeg heller ikke tror kan være Mening.

Eller, siger det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, hvis en Industri eller nogle Teglværker slutter sig sammen og siger til deres Kulhandler: Sælger du Kul til en anden Industrimand eller et Teglværk, som konkurrerer med os, skal vi sørge for, at du ingen Kunder faar fra os — saa er det en Boykotning, som efter Forslaget falder ind under Lovens Bestemmelser. Det er en klar Udtalelse. Men det ærede Medlem kan da ikke bilde sig ind, at dette er forbudt i Øjeblikket. Og hvis det er Lovens Hensigt, gaar den langt ud over det, som eksisterer for Øjeblikket, og kan faa den mest afgørende Indflydelse paa Forretninglivet her i Landet. Og hvis der saa endda

hertil var knyttet Bestemmelser i Forslaget, som tilstræber et højere Formaal! Men det er der jo ikke. Det er og bliver en ren Straffebestemmelse.

Endelig kommer vi til Arbejderne og Arbejdsgiverne. Hvis en Arbejdsgiverforening siger til en Arbejdsgiver, som ikke ønsker at underkaste sig dens Bestemmelser, men ønsker at drive Virksomhed udenfor Foreningen, eller rettere sagt handler saaledes, at det tydelig fremgaar, at Hensigten er: Hvis du ikke melder dig ind i Arbejdsgiverforeningen, skal vi sørge for, at dine Forretningsforbindelser ophører o. s. v. — saa falder det ind under Loven. Og hvis en Fagforening siger til en Arbejder: Hvis du ikke melder dig ind i Fagforeningen, skal vi sørge for, at du ikke kan faa Arbejde her paa Pladsen.

Efter det ærede Medlems klare og bestemte Udtalelser falder dette ind under Loven. Men dermed er det givet, at denne Lov har langt større Rækkevidde, end den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Hendriksen vilde give det Udseende af. Og jeg kan ikke se andet end, at disse Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er aldeles afgørende for, hvorledes man i det hele taget kan stille sig til denne Lov. Thi hvis det er Mening, at de Eksempler, som det ærede Medlem har nævnt her, falder ind under Loven og medfører Straf, saa kan man lige saa godt ophæve Organisationsfriheden her i Landet. Det kan man være ganske overbevist om. Thi vi er jo ikke Børn. Alle ved, at ikke alting gaar saadan lige efter en Snor her i Verden. Der er Gnidning og Modstand af forskellig Art at overvinde baade det ene og det andet Sted, for at alting kan dreje rundt her i Verden; det er ikke altid, at Mennesker stiller sig saa velvilligt an og er ivrige for at gøre det, man siger de egentlig skulde gøre. Vi ved meget vel, at nogen Tvang er det nu en Gang nødvendigt at anvende her i Verden, hvis det hele ikke skal løbe fuldstændig sur. Og skal man følge det ærede Medlem i hans Udtalelser her, forekommer det mig, at man saa lige saa godt kan ophæve Organisationsretten her i Landet.

Det er nu fra flere Sider erkendt, at § 2, som jeg kritiserede saa stærkt, er umulig, saaledes som den er, og den højtærede Minister bebudede ogsaa, at han vilde stille Ændringsforslag. Nu bliver der vel neppe Brug for en saadan Villighed, saa vidt jeg kan se paa det hele. Men det er i alt Fald glædeligt, at man begynder at erkende, at dette Lovforslag er meget mangelfuldt affattet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristen-